

В. С. Загорський, О. З. Гладчук

Національний лісотехнічний університет України, м. Львів, Україна

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ РЕГІОНІВ

Розглянуто методичні підходи до публічного управління сталим розвитком регіонів, що враховують сучасні соціально-економічні виклики. Визначено необхідність впровадження системного підходу, який інтегрує економічні, соціальні, екологічні та інституційні аспекти. Наголошено на важливості комплексного використання науково обґрунтованих методів для забезпечення ефективного функціонування регіональних систем в умовах нестабільного середовища.

Закцентовано увагу на таких методах, як статистичний, балансовий, прогнозний, розрахунково-конструктивний, а також системний підхід, що дає змогу оцінити ключові закономірності розвитку регіонів і розробити практичні рекомендації. Запропоновані методи спрямовані на досягнення раціонального використання ресурсів, оптимізацію управлінських процесів і забезпечення сталого розвитку. Особливу увагу приділено аналізу взаємозв'язків між методичними підходами та інструментами управління, що сприяють гармонійному розвитку регіонів. Визначено, що ефективне управління можливе за умов врахування регіональних особливостей і забезпечення пропорційного розвитку економічних, соціальних та екологічних складових.

Розглянуто особливості інтеграції сучасних підходів у практичну діяльність публічного управління, що дає змогу не тільки покращити рівень життя населення, але й забезпечити довгострокову стійкість регіональних систем. Особливу увагу приділено питанням адаптації управлінських процесів до змінного соціально-економічного середовища.

Перспективи досліджень охоплюють аналіз можливостей використання цифрових технологій у публічному управлінні для моніторингу, прогнозування і прийняття рішень. Також актуальними є дослідження інноваційних підходів до управління ресурсами та акцентування необхідності адаптації до глобальних викликів, таких як зміна клімату і технологічний прогрес.

Ключові слова: публічне управління; сталий розвиток; регіональний розвиток; системний підхід; методичні підходи; екологічна стійкість; соціально-економічна стабільність.

Вступ

Постановка проблеми. У сучасних умовах соціально-економічної нестабільності й глобальних викликів ефективне публічне управління сталим розвитком регіонів стає пріоритетним завданням. Складність цієї проблеми зумовлена необхідністю одночасного врахування економічних, соціальних, екологічних та інституційних чинників, що взаємодіють у межах регіональних систем. Відсутність єдиного системного підходу до дослідження й управління призводить до недосконалості регіональних стратегій, нераціонального використання ресурсів і загострення соціально-економічних проблем.

Існує потреба у формуванні науково обґрунтованих методів, які б інтегрували сучасні підходи до аналізу, прогнозування та управління регіональним розвитком. Особливої актуальності набуває впровадження системного підходу, що дає змогу забезпечити збалансованість управлінських рішень, оптимальне використання ресурсів і досягнення цілей сталого розвитку в умовах змінного середовища.

Актуальність дослідження. Ефективне управління сталим розвитком регіонів потребує постійного моні-

рингу та оцінювання впроваджених стратегій. Для цього використовують показники сталого розвитку, що відображають стан економіки, соціальної сфери та екології. Моніторинг змін ключових показників, таких як зайнятість, екосистеми чи доходи, дає змогу вчасно коригувати стратегії та уникати негативних наслідків. Оцінювання ефективності показує відповідність результатів цілям, виявляє слабкі місця та можливості для покращення. Методологія наукового пізнання забезпечує вибір методів дослідження, аналіз взаємозв'язків у системі управління та оцінювання впливів на управлінські процеси. Вона слугує основою для розуміння закономірностей розвитку та ухвалення обґрунтованих рішень.

Дослідження публічного управління сталим розвитком регіонів вимагає системного підходу, що дає змогу враховувати взаємодію різних чинників і шукати шляхи оптимізації. Методологія відіграє ключову роль у цьому процесі, забезпечуючи науково обґрунтований підхід до аналізу, розуміння та впровадження управлінських принципів. У контексті сучасних викликів, таких як війна, методологія стає не лише інструментом осмислення, а й практичним засобом реалізації управлінських рішень. Вона визначає порядок дій, допомагає

Інформація про авторів:

Загорський Володимир Степанович, д-р екон. наук, професор, кафедра публічного управління та адміністрування, ректор.

Email: volodymyr.zagorsky@nltu.edu.ua; <https://orcid.org/0000-0003-3260-3271>

Гладчук Олег Зіновійович, здобувач програми доктора філософії кафедри публічного управління та адміністрування.

Email: Hladchuk.Oleh@nltu.lviv.ua; <https://orcid.org/0009-0005-9783-1242>

Цитування за ДСТУ: Загорський В. С., Гладчук О. З. Методичні підходи публічного управління сталим розвитком регіонів.

Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 3/4(80/81). Львів: НЛТУ України, 2024. С. 10–15.

Citation APA: Zahorskyi, V. S., & Hladchuk, O. Z. (2024). Methodological approaches to public administration of sustainable regional development. *Efficiency of public administration*, 3/4(80/81), 10–15. <https://doi.org/10.36930/508001>

структурувати дослідження та забезпечує логічний підхід до вирішення завдань.

Мета дослідження та основні завдання для її досягнення. Основною метою цього дослідження є аналіз методичних підходів до публічного управління сталим розвитком регіонів і визначення ефективних стратегій їх застосування в сучасних умовах. Для досягнення поставленої мети потрібно вирішити такі завдання: дослідити сучасні підходи до публічного управління сталим розвитком регіонів; визначити ключові методи та інструменти, що сприяють гармонійному регіональному розвитку; провести аналіз впливу різних чинників на ефективність управлінських процесів; розробити рекомендації з упровадження оптимальних стратегій для досягнення сталого розвитку регіонів.

Предмет дослідження. Предметом дослідження є методичні підходи, інструменти та процеси, пов'язані з управлінням сталим розвитком регіонів у контексті публічного управління.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. В Україні проблематику методичних підходів до публічного управління сталим розвитком досліджували такі науковці, як Р. Бруханський, О. Дегтяр, С. Корнієвський, О. Поліщук, К. Сагалович, І. Семигуліна, О. Степанова, Л. Шевченко, І. Ярошенко, які розглядали економічні, соціальні та екологічні аспекти. Однак питання інтегрованого застосування методів, інструментів управління та створення комплексної системи публічного управління залишаються недостатньо вивченими.

Викремлення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявні дослідження, потребує подальшого розгляду питання гармонізації методів публічного управління з урахуванням регіональних особливостей і

глобальних викликів. Недостатньо вивченими залишаються підходи до інтеграції наукових методів в управлінські процеси для забезпечення ефективного публічного управління сталим розвитком регіонів.

Методи та інформаційна база дослідження. У межах дослідження застосовано такі наукові методи: системний підхід – для аналізу взаємозв'язків між методичними підходами та інструментами публічного управління; статистичний метод – для виявлення тенденцій регіонального розвитку; логічний метод – для побудови теоретичних підходів до управління сталим розвитком; балансовий метод – для оцінювання пропорційності використання ресурсів. Інформаційною базою дослідження є праці українських і зарубіжних науковців, які формують основи публічного управління сталим розвитком регіонів, матеріали конференцій тощо.

Результати дослідження та їх обговорення

Системний підхід у публічному управлінні є невід'ємною частиною сталого розвитку регіонів. Він дає змогу комплексно враховувати всі аспекти управлінської діяльності, забезпечуючи зв'язок між теоретичними основами, методами, технічними інструментами та практичними результатами. Основою цього підходу є методологія, яка визначає базові принципи, на яких будуються подальші рівні управління.

Розроблення системи публічного управління потребує чіткої деталізації кожного етапу, починаючи з формування наукових основ (методології) і завершуючи оцінкою ефективності реалізації [7]. Основні елементи цього підходу, їх опис, взаємозв'язки, функції та очікувані результати наведено у табл. 1.

Табл. 1. Деталізована структура системного підходу у публічному управлінні сталим розвитком регіонів

Елемент	Опис	Взаємозв'язки	Функція	Результат
Методологія	Формування базових принципів і теоретичних основ управління.	Впливає на розроблення методик.	Забезпечує наукову базу.	Розроблення базових управлінських основ.
Методика	Деталізація підходів і розроблення специфічних алгоритмів.	Базується на методології, впливає на розроблення методів.	Конкретизація принципів.	Створення алгоритмів.
Методи	Перетворення методів у конкретні процедури, придатні для реалізації.	Формується на основі методики, впливає на техніку.	Розроблення інструментів для виконання завдань.	Визначення процедур.
Техніка	Практичне застосування інструментів для вирішення завдань.	Використовує методи для реалізації заходів.	Реалізація практичних процедур.	Виконання управлінських завдань.
Практична реалізація	Реалізація заходів та інструментів в умовах реального управління.	Базується на техніці для впровадження практичних заходів.	Виконання управлінських рішень.	Досягнення поставлених завдань.
Ефективність управління	Оцінювання досягнення цілей та аналіз результатів управлінських дій.	Результат всіх попередніх етапів, оцінює їх ефективність.	Аналіз і вдосконалення процесів.	Визначення успішності управління.

Джерело: складено на основі [2, 3, 4, 5, 6].

Деталізація кожного етапу системного підходу дає змогу побудувати логічну послідовність дій, які забезпечують ефективне управління сталим розвитком регіонів. Взаємозв'язки між елементами дають змогу забезпечити цілісність системи, а чітке визначення функцій кожного етапу сприяє досягненню поставлених цілей.

Застосування такого підходу дає змогу інтегрувати теоретичні основи з практичними рішеннями, що робить процес управління не лише ефективним, але й адаптивним до зовнішніх змін і викликів. Це забезпечує можливість досягнення сталого розвитку, орієнтованого на довгострокову перспективу.

Опрацювання наукової інформації передбачає використання методів, розроблених на основі наукової методології, яка охоплює стратегії, способи та техніки для досягнення точних і ефективних результатів. Зміна суспільних і економічних умов, зокрема перехід від централізованого планування до ринкової економіки, вимагає глибокого обґрунтування реформ, таких як децентралізація, і нових підходів до публічного управління.

Нова методологія публічного управління сталим розвитком регіонів має враховувати закони природи і суспільства, забезпечуючи раціональне використання ресурсів і адаптацію до сучасних умов. На основі віт-

чизняного та зарубіжного досвіду потрібно розробити засади для ефективного управління в умовах війни і відновлення, що створить основу для сталого розвитку регіонів.

Методологія вибору ефективних підходів до реалізації публічного управління сталим розвитком регіонів ґрунтується на комплексному аналізі форм і методів управлінських рішень. Важливим моментом у цьому процесі є перехід від старих форм організації управлінських процесів до нових підходів, що відображає зміни в економічних умовах та виникнення нових зв'язків і закономірностей у публічному управлінні.

Дослідження цих нових зв'язків і відносин дає змогу глибше зрозуміти закономірності розвитку публічного управління сталим розвитком регіонів у сучасних умовах. Це, водночас, веде до наукового пізнання об'єктивних процесів, пов'язаних зі сталим регіональним розвитком. Основна мета такого пізнання – забезпечити раціональне та ефективне публічне управління сталим розвитком регіонів у нових соціально-економічних умовах, що є одним із ключових завдань сучасної науки.

Отже, методологія дослідження ґрунтується на діалектичних та соціальних законах, враховує найважливіші досягнення вітчизняної та зарубіжної науки, а також відображає реалії, властиві нашій країні. Потребу в проведенні системних досліджень у межах дослідження можна пояснити наявністю безсистемних підходів до публічного управління сталим розвитком регіонів та необхідністю вдосконалення діяльності управлінських суб'єктів. Це робить проблему складною, багатогранною та новаторською.

Методологія дослідження базується на діалектичному методі, який передбачає розгляд явищ у їхньому розвитку та взаємозв'язку. Цей підхід дає змогу аналізувати процеси в їх динаміці, перехід від кількісних змін до якісних, а також вивчати явища через єдність і боротьбу протилежностей, опираючись на об'єктивні закони природи, суспільства та пізнання. Неможливо дійти до істини, якщо розглядати явища ізольовано, статично і без врахування суперечностей, що є їхньою суттю.

Такий підхід дає змогу не тільки аналізувати наявні проблеми у сфері публічного управління, але й відкривати нові шляхи для їх вирішення. Усі ці аспекти мають важливе значення для сучасного розвитку публічного сектору, де використання системних методологій стає ключем до підвищення ефективності управління регіональним розвитком та забезпечення його сталого розвитку.

Діалектичний метод дослідження охоплює індукцію та дедукцію. Індукція використовується на початкових етапах для збирання, узагальнення та виявлення закономірностей на основі окремих фактів. Це дає змогу визначити спільні риси досліджуваних явищ. Дедукція, своєю чергою, починається із теоретичного осмислення та формулювання гіпотез на основі загальних ідей. Ці гіпотези перевіряються аналізом фактів, що підтверджують або спростовують їх.

У процесі дослідження гіпотези уточнюються, а підтверджені практикою перетворюються на теорії, які відображають загальні закономірності та допомагають краще розуміти розвиток економічних процесів. Це створює цілісну систему знань про досліджувані явища. Логічну схему застосування індуктивного та дедуктивного методів дослідження наведено в табл. 2.

Табл. 2. Логіка послідовності застосування індуктивного та дедуктивного методів дослідження

Етап дослідження	Індукція	Дедукція
1. Вибір методу дослідження	Розроблення концептуального підходу до збирання даних.	Теоретичне формулювання гіпотез на основі загальних ідей.
2. Збирання і систематизація даних	Виявлення фактів, їх аналіз та узагальнення.	Абстрактне осмислення проблеми.
3. Аналіз і узагальнення даних	Виведення закономірностей, побудова моделей.	Формулювання гіпотез, які відображають взаємозв'язки.
4. Висновки та рекомендації	Розроблення нових теорій та практичних рекомендацій.	Перевірка гіпотез за допомогою нових даних
5. Розроблення економічної політики	Формування висновків на основі емпіричних даних.	Адаптація політики на основі теоретичних моделей.
6. Впровадження у сферу діяльності	Перевірка доцільності застосування на практиці.	Застосування підтверджених теорій у реальному управлінні.

Джерело: складено на основі [1].

Індуктивний і дедуктивний методи взаємодоповнюють один одного, забезпечуючи глибоке розуміння управлінських процесів. Їх результати – теорії, методики та рекомендації – формують основу управлінської політики, яка охоплює конкретні заходи й механізми для вирішення управлінських проблем. Результати досліджень потребують постійної перевірки через динамічність умов регіонального розвитку та зміну поведінки суб'єктів управління. Гнучкість досліджень є ключовою для забезпечення їх актуальності та ефективності.

Важливим є синергетичний метод, який аналізує взаємодію елементів у складних системах, виявляючи нові закономірності, процеси самоорганізації та адаптації управлінських систем у змінному середовищі. Загальні методи, хоча й важливі, не дають повного аналізу специфіки управлінських відносин. Тому необхідно використовувати спеціальні методи, які детально вивча-

ють економічні, правові й організаційні аспекти публічного управління сталим розвитком регіонів з урахуванням їхніх особливостей.

Спеціальні дослідження використовують методи економічного аналізу, правового регулювання, моделювання процесів управління, моніторинг і аналіз чинників, що впливають на ефективність. Комплексний підхід забезпечує достовірні результати, які слугують основою для ефективних стратегій і рекомендацій. Серед наукових методів, застосованих у дослідженні, – історичний, абстрактно-логічний, статистико-економічний, розрахунково-конструктивний, балансовий та інші. Вони дають змогу аналізувати питання з різних аспектів, глибше розуміючи сутність і механізми розвитку.

Дослідження публічного управління сталим розвитком регіонів охоплює оцінювання поточного стану та пропозиції щодо його вдосконалення для підвищення

ефективності управління. Для цього застосовується розрахунково-конструктивний метод, що дає змогу розробляти рішення і прогнозувати їх реалізацію.

Стратегічний підхід орієнтований на довгострокове планування з урахуванням внутрішніх чинників і глобальних тенденцій, таких як зміни клімату, демографія

чи технологічний прогрес. Публічне управління має сприяти розробленню стратегій, що забезпечать економічну стабільність, соціальну справедливість та екологічну стійкість регіонів. Загалом застосування наукових методів у дослідженні наведено у табл. 3.

Табл. 3. Методи дослідження публічного управління сталим розвитком регіонів

Метод	Суть методу	Застосування
Історичний	Дослідження сутності і наукових принципів у минулому та сучасних умовах.	Аналіз еволюції регіонального управління.
Логічний	Вивчення розвитку та взаємозв'язків управлінських суб'єктів в єдності історичного розвитку та логічних аспектів.	Формування цілісного уявлення про управління регіонами.
Наукової абстракції	Узагальнення та обґрунтування суті, виявлення чинників, що впливають на розвиток.	Систематизація знань і аналіз впливових чинників.
Статистичний	Аналіз тенденцій і закономірностей розвитку та виявлення чинників, що впливають на ефективність.	Виявлення ключових статистичних закономірностей.
Балансовий	Дослідження кількісних і якісних змін у процесі розвитку, з урахуванням пропорційності та виявлення перспектив розвитку.	Забезпечення пропорційного розподілу ресурсів.
Розрахунково-конструктивний	Здійснення науково обґрунтованих розрахунків та обґрунтування.	Створення практичних рішень управління.
Графічний	Надання зображення структури, методів, підходів та інструментів.	Полегшення візуалізації складних управлінських систем.
Системний	Дослідження регіонів як комплексних систем, що охоплюють економічні, соціальні, екологічні та інституційні аспекти.	Комплексний аналіз та прийняття рішень на основі взаємозв'язків.
Соціологічний	Вивчення суспільної думки, опитування громадян, експертів та управлінців щодо проблем сталого розвитку регіонів.	Оцінювання громадських потреб і вподобань для врахування у прийнятті рішень.
Економіко-математичний	Використання моделей і алгоритмів для прогнозування економічного та соціального розвитку регіонів.	Оптимізація розподілу ресурсів та прогнозування економічної динаміки.
Компаративний	Порівняння підходів до публічного управління в різних регіонах або країнах.	Виявлення найкращих практик та впровадження їх у місцевий контекст.
Картографічний	Використання картографічного зображення даних для аналізу територіальних аспектів управління.	Просторова візуалізація даних для прийняття рішень.
Прогнозний	Побудова сценаріїв майбутнього розвитку регіонів на основі наявних даних і трендів.	Стратегічне планування сталого розвитку регіонів.

Джерело: власні узагальнення.

Отже, табл. 3 відображає широкий спектр методів, які забезпечують комплексний підхід до дослідження публічного управління сталим розвитком регіонів. Кожен метод має свою специфіку та унікальне застосування: від аналізу історичних аспектів до прогнозування майбутнього розвитку, що дає змогу отримувати багатовимірні дані, систематизувати їх та формувати ефективні управлінські рішення. Поєднання цих методів забезпечує глибоке розуміння процесів регіонального розвитку, враховуючи економічні, соціальні, екологічні та просторові аспекти, і сприяє реалізації стратегій сталого розвитку на різних рівнях.

Для інтеграції сучасних підходів у практичну діяльність публічного управління необхідно враховувати адаптацію управлінських процесів до змінного соціально-економічного середовища. Це дає змогу не тільки покращити рівень життя населення, але й забезпечити довгострокову стійкість регіональних систем. Інтеграція таких підходів потребує розроблення комплексної системи, яка поєднує теоретичні основи з практичними інструментами, спрямованими на вирішення конкретних викликів. Системний підхід дає змогу враховувати вплив економічних, соціальних, екологічних та технологічних чинників, а також їхню взаємодію в контексті регіонального розвитку. Зокрема, особливу увагу приділяють впровадженню цифрових технологій, які значно підвищують ефективність процесів моніторингу, аналізу та прогнозування. Крім того, адаптація управлінських процесів передбачає створення механізмів гнучкого

реагування на зовнішні зміни, зокрема економічні кризи, екологічні катастрофи або соціальні конфлікти. Такий підхід сприяє забезпеченню стійкого розвитку регіонів, орієнтованого на довгострокову перспективу, а також формуванню умов для підвищення добробуту та збереження природних ресурсів.

Розроблення системи публічного управління вимагає чіткої деталізації кожного етапу, починаючи з формування наукових основ (методології) і завершуючи оцінювання ефективності реалізації. Можливості використання цифрових технологій у публічному управлінні для моніторингу, прогнозування і прийняття рішень є надзвичайно актуальними в умовах швидких соціально-економічних змін. Сучасні цифрові інструменти, такі як великі дані (Big Data), штучний інтелект (AI) та машинне навчання, надають можливість ефективно аналізувати великі обсяги інформації, виявляти ключові тенденції та прогнозувати можливі сценарії розвитку. Моніторинг стає точнішим і оперативнішим завдяки впровадженню систем збирання та аналізу даних у реальному часі. Наприклад, Інтернет речей (IoT) дає змогу автоматизувати збирання даних з різноманітних джерел, таких як датчики навколишнього середовища, транспортні системи або енергомережі. Це дає змогу швидко реагувати на зміни та забезпечувати ефективне управління ресурсами. Прогнозування у публічному управлінні значно підвищує свою точність завдяки використанню аналітичних алгоритмів, які можуть оцінювати майбутні ризики або можливості на основі наявних даних. Наприк-

лад, прогнозування природних катастроф, демографічних змін або економічних показників стає більш надійним завдяки обробленню великих обсягів даних у поєднанні з історичними трендами. Прийняття рішень підвищується завдяки впровадженню інтелектуальних систем підтримки, які пропонують сценарії дій, базуючись на аналізі даних та моделюванні. Такі системи здатні забезпечити обґрунтованість управлінських рішень, мінімізувати людський фактор у процесі прийняття рішень і покращити їх ефективність.

Використання цифрових технологій у публічному управлінні не тільки сприяє підвищенню ефективності управлінських процесів, але й забезпечує прозорість і залучення громадськості до ухвалення рішень, що є ключовим елементом у побудові стійких і адаптивних регіональних систем. Впровадження цифрових інструментів дає змогу створити прозоріші, ефективніші та адаптивніші системи управління, які здатні швидко реагувати на виклики та зміни в соціально-економічному середовищі. Важливими є інноваційні підходи до управління ресурсами, спрямовані на оптимізацію їх використання та забезпечення балансу між економічними, соціальними й екологічними цілями.

Особливу увагу потрібно приділити розробленню стратегій адаптації до глобальних викликів, таких як зміна клімату та технологічний прогрес. Зміна клімату створює нові ризики для регіональних систем, враховуючи збільшення кількості екологічних катастроф, зміну агрокліматичних умов і погіршення екосистемних послуг. Тому адаптаційні стратегії мають зосереджуватися на впровадженні ресурсозберігаючих технологій, модернізації інфраструктури та розвитку відновлюваних джерел енергії.

Технологічний прогрес, з іншого боку, відкриває нові можливості для оптимізації публічного управління. Використання інноваційних цифрових технологій, таких як штучний інтелект, великі дані та Інтернет речей, дає змогу створювати інтелектуальні системи моніторингу та прогнозування, які здатні ефективно реагувати на динамічні зміни в середовищі. Застосування цих технологій сприяє підвищенню прозорості управлінських процесів, покращенню планування ресурсів і забезпеченню сталого розвитку.

Отже, стратегічне використання сучасних підходів і технологій дає змогу забезпечити адаптацію регіональних систем до глобальних викликів, підвищити їх стійкість і ефективність у досягненні довгострокових цілей сталого розвитку.

Висновки та перспективи подальших розвідок

За результатами дослідження визначено, що ефективне публічне управління сталим розвитком регіонів залежить від гармонійного поєднання методів, інструментів та підходів, які враховують особливості соціально-економічного та екологічного середовища. Комплексне використання таких методів, як статистичний, балансовий, прогнозний, розрахунково-конструктивний, дає змогу забезпечити раціональне використання ресурсів, підвищення рівня життя населення та створення умов для збалансованого регіонального розвитку. Застосування системного підходу сприяє інтеграції теоретичних знань і практичних рішень, що є ключовим для досягнення довгострокових цілей сталого розвитку.

Перспективи подальших досліджень охоплюють поглиблене вивчення можливостей використання цифрових технологій у публічному управлінні регіональним розвитком, зокрема для моніторингу, аналізу та прогнозування. Також актуальним є дослідження інноваційних підходів до управління ресурсами та адаптації регіонів до змінних соціально-економічних і екологічних умов. Особливу увагу потрібно приділити розробленню стратегій, які враховують глобальні виклики, такі як зміна клімату та технологічний прогрес, для забезпечення сталого розвитку регіонів у довгостроковій перспективі.

References

1. Бруханський, Р. Ф. (2022). Методологія наукових досліджень: навч. посіб. Тернопіль: Осадця Ю. В. 208.
2. Дегтяр, О. А., & Сагалович, К. О. (2017). Міждисциплінарний підхід до розвитку методології і теорії публічного управління процесами забезпечення якості життя. *Міжнародний науковий журнал "Інтернаука"*, 16(1), 16–21.
3. Корнієвський, С. В. (2021). Методологія публічного управління з дослідження політики регіонального розвитку. *Державне управління та місцеве самоврядування*, 1, 6–15.
4. Поліщук, О. П. (2023). Методологія наукових досліджень: базові поняття, тести та інструктивно-методичні вказівки до їх виконання: навчально-методичний посібник. Житомир: Вид-во ЖДУ, 170.
5. Семигуліна, І. Б., Ярошенко, І. В., & Дороніна, М. С. (2022). Аналіз теоретико-методичних підходів до визначення та подолання регіональних проблем у системі публічного управління регіонами в Україні. *Бізнес Інформ*, 2, 59–67.
6. Степанова, О. В., & Степанова, Н. С. (2023). Методичний підхід до визначення системи цілей та оцінки рівня сталого розвитку регіонів. *Бізнес Інформ*, 5, 59–66.
7. Шевченко, Л., & Курінний, О. (2016). Джерела системного підходу в методології публічного управління сталим розвитком територій. *Публічне адміністрування: теорія та практика*, 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Patp_2016_1_7

V. S. Zahorskyi, O. Z. Hladchuk

Ukrainian National Forestry University, Lviv, Ukraine

METHODOLOGICAL APPROACHES TO PUBLIC ADMINISTRATION OF SUSTAINABLE REGIONAL DEVELOPMENT

Introduction. In the modern context of socio-economic transformations and global challenges, ensuring sustainable regional development is one of the key tasks of public administration. The relevance of this issue arises from the need to consider the multifaceted nature of development, encompassing economic, social, environmental, and institutional aspects. Inefficient management of these components leads to irrational use of resources, deepening social imbalances, and a general slowdown in regional development.

Materials and Methods. The study is based on a systematic approach that considers the interconnections between economic, social, environmental, and institutional components, as well as a logical method for formulating the theoretical foundations of management. The statistical method was used to analyze regional development indicators, identify trends and patterns, while the balance method assessed the proportional use of resources.

Analysis of Literary Sources. In Ukraine, the issue of methodological approaches to public administration for sustainable development has been explored by such scholars as R. Brukhansky, O. Dehtyar, S. Kornievskyi, O. Polishchuk, K. Sagalovych, I. Semihulina, O. Stepanova, L. Shevchenko, and I. Yaroshenko, who have examined economic, social, and environmental aspects.

Highlighting Previously Unsettled Parts of the General Problem. Despite existing studies, the issue of harmonizing public administration methods with regional specificities and global challenges requires further exploration. Approaches to integrating scientific methods into management processes for effective public administration of sustainable regional development remain insufficiently studied.

Results. The study established that effective public administration of sustainable regional development requires the implementation of a systematic approach that considers the interaction of economic, social, environmental, and institutional factors. It was found that a key element of the system is the harmonization of monitoring, forecasting, and decision-making tools, taking into account regional specificities. The application of the proposed approaches enabled the development of practical recommendations for improving regional management, particularly through the integration of digital technologies such as big data and artificial intelligence.

Discussion. The results demonstrate that a systematic approach to public administration of sustainable regional development is a key element for achieving balanced development. At the same time, the introduction of modern digital technologies into monitoring and forecasting processes is a promising direction requiring further research. The proposed approaches need to be tested in practice, taking into account the specificities of each region, which will further improve management processes and achieve sustainable development goals in the long term.

Conclusion. The study concludes that effective public administration of sustainable regional development requires a comprehensive approach based on the integration of economic, social, environmental, and institutional aspects. The proposed systematic approach ensures the harmonization of management processes through the use of methodological foundations, modern analytical tools, and digital technologies. This contributes to the rational use of resources, reduction of imbalances in regional development, and achievement of long-term sustainable development goals. Future research prospects include the detailed development of digital tools for monitoring and forecasting, exploring innovative mechanisms for adaptation to global challenges such as climate change and technological progress, and practical implementation of the proposed approaches. Applying such strategies will enhance the effectiveness of regional management, ensuring their resilience and competitiveness in dynamic socio-economic conditions.

Keywords: public administration; sustainable development; regional development; systematic approach; methodological approaches; environmental sustainability; socio-economic stability.